

DRIFT (alleen voor heren)

In de jaren stillekes waren er in ieder dorpje minstens tien herbergen, één burgemeester, één champetter, twee pastoors en soms een dokter. Nu nog een burgemeester als er geen fusie was, beter gekend als openbare verkoop van gronden, vee en mensen. De champetter is vervangen door een blauwe garde die rondrijdt met flikkerlichten en sirénes 'Rodania , Rodania...' Neenee, maar was het maar zo.

Dokters, apothekers, kinesisten, tandartsen, psychologen... zijn er voldoende, of niet, want alle mensen zijn ziek, voelen zich ziek, denken dat toch of zijn niet tevreden over hun kunnen of uitzien.

De reden? Er zijn geen **cafés** meer! Vroeger waren er bijna geen zieken, één dokter was meer dan genoeg! De mannen werkten 6 op 7, tien en meer uren per dag, gingen de zondag naar de vroegmis, kaartten en bleven hangen. Andere waren vinkenier of duivenmelker en bleven ook hangen in het lokaal. Nog anderen hadden hun zondagse kroegentocht, gingen dan nog naar de voetbal en hingen ook! Moeder de vrouw gunde haar man dat en zette de emmer klaar naast zijn bed en hoopte dat hij niet te opgefokt - **driftig** in het schoon Vlaams - naar huis kwam want vijf kinderen was voldoende, hoho.

De maandag sprongen de 'blijven-hangers' terug op hun vélo en gingen terug zes dagen travakken en aftellen tot de zondag. Ziek? Niemand was ziek, ze hadden alleen na-dorst en deze werd 's avonds bij het naar huis gaan geblust met één pintje in het lokaal 'Hun maandag'. Onze champetter is nooit ziek geweest, of toch, hij had bloed in zijn alcohol. Had hij nu geleefd dan was er van crematie nooit sprake geweest bij overlijden! Van hard werken, een zelf gerold sigaretje, geen joint wel te verstaan, en eens leute bij een pintje... ga je niet dood, integendeel. Maar het is nostalgie uit een tijd dat alles wat nu als 'slecht' bestempeld wordt juist 'goed' was. Er eens aan terugdenken kan ook de gezondheid ten goede komen, de geestelijke toch.

In een klein dorpje in de Vlaanders was het niet anders. De burgemeester was alleen te zien op 'etingen' en 'drinks'. De champetter zijn bureau was bij Lisetje in het vinkenlokaal. De pastoors gingen op bezoek bij jonge koppels om de engelkesmakerij wat te promoten, iets te geven voor de armen... linker en rechter mocht ook. Meneer docteur kreeg alleen dames over de vloer die over tijd waren, mannen met speen en schreef zelf nog de formules voor de poederkes en zalfkes. Hoe mooi.

Vinkenier **Leon** was een speler uit de 'middenmoot' en droomde van het podium op één van de zettingen maar tegen de mannen met de centjes kon hij niet op. Na de zetting moest hij steeds naar het 'huizeke' op koer van het lokaal; ontspanning na de spanning. Daar hoorde hij naast zich in het pissijn een conversatie tussen twee dienstplichtigen die met verlof waren en hun kostuum kwamen tonen in het lokaal. Het ging hem over de vettige vlek op de koffie 's morgens, de driftdoder in het leger, de anti-viagra, de **kamfer!** Beiden bevestigden dat het werkte en... Niet geschikt voor publicatie want er komt poe..., vo...,enz... in, hoho.

Leon had al drie steken in zijn achterste gekregen van de st...vliegen maar gaf geen kik want hij moest alles horen. Terwijl hij zijn broek optrok dacht hij: "**DAD EST!!!**" Hij waste zijn handen, neenee, niet nodig in die tijd want gazetpapier is sterk. Hij ging binnen en zat aan de toog naast Miel, 'de wandelende gazet', sneller dan het licht. Hij trakteerde hem en zei met gedempte stem: "*Miel, mijnen kozen in Anzegem hé, zijne veugel van 500 had bijna 1000 liedjes verleden week. Kende kamfer? Wel, bij vinken werkt da omgekeerd, in plotse van n'en sl... krijgen ze een pinne en zingen gelijk zot! Vier drupkes in het drinken één dag veur de zetting en bingo! Nie vuurt vertellen hé!*" Miel dacht al aan de vele druppels die er te verdienen waren met zijn nieuws en schoof al op naar de andere liefhebbers.

Leon zag dat zijn plan werkte en zag Miel menige druppels drinken tot hij van zijn stoel viel. De maandag na het werk zat de wachtzaal van meneer docteur vol met mannen. Allemaal vinkeniers en elk vroeg een voorschrift voor kamfer. Den enen zei dat hij al vier gasten had en een beetje moest temperen, n'en anderen dat zijn broekgoesting te groot was enz... De dokter dacht op den duur dat er een epidemie was of een nieuw café met een vamp achter den toog. De dinsdag en woensdag hetzelfde scenario. Den apotheker stond de hele dag in de potten te roeren en flesjes te vullen. Wa was da?

De zondag, grote zetting met voor de winnaar een koerspalm, een beker van de biersteker en een konijn van... bij de baron. Er was een gespannen sfeer in het lokaal, veel meer dan anders. De kampioenen zaten aan de toog en gunden elkaar geen blik, raar. Tot plots de cafébaas zei met luide stem: "*Godv... naer wa stinkt dat hier zu?*" Binnen de minuut was de toog leeg?

In de reeke van hetzelfde laken een broek. De vlaggenman riep: "Nog 1 minuut, muiten van de grond, muiten op de grond en opschuiven naar rechts... teken de goeie!" Wat moest ontploffen deed het niet. De kampioenen lieten het afweten en zaten te finken en te wieten. De middenmoters zongen als normaal tegen 4,5,6 per minuut. Leon genoot en al de kamferboys zaten te sterven. Miel, 'de gazette' sprong op zijnen vélo en vluchtte naar zijn moeder want hij was de verspreider. Het was stil in het lokaal. Bijna iedereen wist wat er gebeurd was, maar zweeg. De uitslag: **1 Leon De Vos mee Tiesten 381 liedjes!** Binnen de tien minuten waren de 'hebberigen' naar huis en konden de 'middenmoters' vieren. De zetting voor de '**kleine vogels**' was geboren, hoho. De koerspalm heeft jaren voor het venster van mij, neenee, van Leon gestaan. De dames hebben de flesjes kamfer uit de vuilbak gevist toen ze het verhaal hoorden. Vier drupkes in de drinkpul met koffie van 't ventje en... regelmatig een nieuw halen. Zalig, rustig, geen pisdoeken meer...!

Is dit alles uit de duim gezogen? Nee! Bestond dit vroeger? Ja! Nu nog? Ja, zeker weten! Het is geen geheim dat duivenmelkers, vissers en vinkeniers zeer gevoelig zijn voor 'wondermiddelen'. Zie maar eens in uw kast bij het vogeleten hoeveel fleskes, poederkes en zaadjes er staan. Normaal, menselijk en een deel van onze hobby: het vinden van het 'wondermiddel' dat niet bestaat. Of toch? Wees gerust, het is geen doping (hoop ik toch) maar de zoektocht naar datgene wat het verschil kan maken tijdens dat uur. En dat weet de industrie ook! Waar is de tijd van de Radican, haver, biergisttabletten, kempzaad en... Zeker niet te vergeten de 'kamfer'!

Ik moet afsluiten, mijn vrouw roept dat de koffie klaar staat. Eerst eens kijken of er geen vettig velleke op drijft, haha!

Lucien van Gent